

Avoim kirje Martti Aholle:

Radiosähkötyt ei ole kuollut.

Hyvä veli.

Viimeksi tavatessamme olit lomalla ruotsalaisesta laivasta, jossa toimit radiosähköttäjänä ja kaikki tuntui olevan kohdallasi erinomaisesti. Nyt monen vuoden jälkeen sain lukea H.S:ssä 9.1.1973 olleesta kirjoituksesta: Radiosähkötyt kehittyi ja kuihtui 50 vuodessa, että puuhaillet vallan toisessa kaupungissa eläkkeelle siirtyneenä edelleenkin radion - nyt amatööriaseman - parissa. Hyvä, ettei "ham spirit" kuihdun enempää ammatillisena kuin amatöörinäkään Sinun kohdallasi. Olet-han minun ~~vanha~~ yhteisessä ammatissamme vasta 30-vuotisen kokemuksen saaneessa mielessäni eräs uranuurtaja, joka naputteli taidokkaasti morsemerkkejä jo silloin, kun meikäläinen vielä viimeisteli kävelytaloaan.

Olet iso mies ja tunnen muitakin isoja miehiä, joiden kourassa sähkötysavain liikkuu joustavasti kaikilla nopeuksilla. Vastaanotto sujun myös virheettömästi sekä nopeilla että hitailla tahdeilla. Onkohan lehden virhe, kun se kertoo Sinun olevan sitä mieltä, että puheyhteydet ovat käymässä varmemmiksi kuin sähkötyt? Mistä lähtien olet alkanut saada puheella viestejä perille varmemmin kuin sähkötyksellä? Taitaa olla aika hidasta hommaa esimerkiksi vieraskielisen sanoman välittämisen puheella siten, että se todella on vastaanottoasemalla samanlaisena kuin lähetysasemallakin niinkuin ammatimme vaatimuksiin kuuluu. Sinun taidoillasi moisesta tehtävästä selvittäisiin sähkötyksellä 120:n kirjaimen minuuttinopeudella ja nopeamminkin, jos niihseen tulisi. Tulos olisi myös taatusti oikein.

Niin, olet iso mies, mutta onkohan kukaan loppujen lopuksi niin iso, että näinkin laajalle levinnyt ammatti kuin oma ammatimme on, nousee, kukoistaa ja hiljaa kuolee oman nousun, kukoistuksen ja eläkkeelle siirtymisen tahdissa? Muistanet, että jo Titanicissa ja sitäkin aikaisemmin oli laivoissa radiosähköttäjiä. Myöntänet, että ammatissamme on täysin paikallaan puhua kansainvälisissä puitteissa. Sieltä, jollei niin selvästi Suomesta, löydät miehiä, jotka olivat jo kauan toimineet ammatissa ennenkuin itse aloitit.

Ja nyt, Sinun poistuttuasi ammatillisympyröistä, maailman merillä purjehtii tuhansittain ja taas tuhansittain laivoja, jotka edelleenkin varmistavat sekä sanomiensa vaihdon että radioturvallisuutensa nimenne sähkötyksellä. Niitä "vastapäätä" on myös kaikilla rannikoilla rannikkoasemia, joissa lukemattomat radiosähköttäjät vastailevat laivojen kutsuihin edelleenkin sähkötyksellä. Tämä kaikki tapahtuu huomattavasti entistä järkiperäisemmin ja järjestetymmin, sillä kansainväli-

niikan koulutusta ja vaatimuksia. Noilla Suomessa on nyt seurattu Englannin esimerkkiä ja ensimäinen ylöiseen pätevyyskirjaan vievä kurssi on aloitettu Rauman merenkulkuopistossa viime syyskuussa. Tämä koulutus on nyt vakinaisella pohjalla, kun se aikaisemmin jouduttiin järjestämään väliaikaisin perustein. Suomessa on koulutuksen pituus nyt 2 vuotta niinkuin Norjassa ja Tanskassakin. Vain Ruotsissa se on vielä 1 vuosi, mutta virkaveljemme tekevät siellä parhaansa sadakseen asiaan korjauksen. Heitä tukee Pohjoismainen radiosähköttäjäk~~konfer~~ konferenssi, joka kokoontui Oulussa 10.-11.1.1973. Siinä ^{eräs} ~~siinä~~ syy, miksi tämä vastaukseni on hieman viipynyt.

Niin, hyvä veli, hyväksyn mielipiteistäsi aika paljon, mutta ^{väst} ~~veik~~ kailuasi en hyväksy. Olkoon myös, että olet kokenut sähkötyksen nousun ja kukoistuksen, mutta sen hiljaista kuolemaa et vielä ole kokenut. ~~En tiedä~~ Et ehkä tiedä kaikkia viime aikojen tapauksia minunkaan osaltani, joten merkitsen allekirjoituksen hieman muodollisesti. En kuitenkaan halua olla muodollinen, vielä vähemmän tärkeä, mutta tehtävistäni selvinnee, miksi minun on täytynyt syventyä näihin asioihin hieman tavallista perusteellisemmin. Parhain terveisin

Aarto Helin
 radiosähköttäjä
 Suomen Radiosähköttäjäliitto r.y:n
 puheenjohtaja
 Rauman Merenkulkuopiston radio-
 sähkötysaineiden v.t. lehtori